

много добръ. Съ отличното си поведение, съ честний си трудъ и ослуга, той бѣ придобилъ неговото господарско благоволение и прѣдъ него се задаваше блѣскаво бждѣще, но за зла негова честь корабоначалникътъ на скоро умрѣ, и Каролъ остана на срѣдъ пътъ, безъ нийдѣ никого. Отъ то на сѣтъя го послѣд-ваха редъ злочестини на които малко бѣ останало да стане жертва, когато единъ богатъ търговецъ отъ едно голѣмо *Дружество* се смили за него и го прибра въ къщата си. И тукъ Каролъ не се забави да придобие довѣрието и любовта на новия си господаръ, чрѣзъ своето прилѣжане и вѣрность надъ домашнитѣ, както и надъ търговескитѣ му работи. Той го прие въ Дружественната кантора не-първо като писаръ, и отпослѣ му довѣри повечето отъ подлозитѣ си. Като го добръ опита господарътъ му и видя неговитѣ способности въ търговията, неговата честность и вѣрность, испрати го по дѣлата на Дружеството въ далеченъ градъ. И тамъ той можа да завърши такива важни търговески подлози, съ такава дързость и сполука, щото придоби общото довѣрие на цѣлото Дружество, което, не слѣдъ много, го прие за дѣйствителенъ членъ въ Дружеството. Тукъ въ това Дружество се усмихна неговото щастие. Той забогатяваше отъ година на година по вече, догдѣто достигна да се счита за единъ отъ второстепеннитѣ по богатството си търговци.

Но Каролъ и до сега не помисляше за бащина си домъ; лошитѣ впечатления, които го послѣдваха отъ бащиното му жестоко прогонване, нещастията, които го сполетѣха слѣдъ това му изгнание, грижитѣ му за да постигне едно свѣтовно щастие, вѣнчки-